

ter formålet, så er det også bedre at gå med livrem og seler end at risikere at tabe bukserne.

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Det sidste ville jo ikke være rart, så jeg kan da godt være enig med fru Kirsten Jacobsen i, at livrem og seler somme tider er en god ting. Men jeg må også sige, at jeg ikke tror, det er nødvendigt i denne her sammenhæng.

Jeg mener faktisk, at der er en meget god sammenhæng mellem socialministerens forslag, L 109, og det forslag, der er fremsat fra min side. Det er klart, at vi også har koordineret tingene i regeringen, og der er også fuld enighed mellem socialministeren og mig om sammenhængen mellem de to forslag.

Der er jo som bekendt – som andre også har været inde på – skabt økonomi til, at der kan udvikles gode løsninger på det her område i praksis, sådan at de patienter, der drejer sig om, også får den sammenhæng i genoptræningsindsatsen, som er det, vi går efter med det her lovforslag.

Med det vil jeg også gerne sige til fru Henriette Kjær, at dét, at den enkelte patient nu får en ret til at få en genoptræningsplan, hvis man har behov for genoptræning, jo gør, at den enkelte patient er klar over – fra man bliver udskrevet, og til man ligesom er færdig med den indsats – hvad det er, der skal ske, og også, hvor det skal ske, hvem der har ansvaret, og også, hvad egenindsatsen skal være i den sammenhæng.

Samtidig skal man jo være opmærksom på, at i og med at vi putter det ind i vores sygehuslovgivning, så betyder det, som også hr. Frank Aaen var inde på, at denne her ret er beskyttet af patientklagesystemet.

Det vil sige, at hvis man ikke får den omsorg på det her område, som man selvfølgelig er berettiget til, når man har været igennem en sygdomsperiode med behov for genoptræning efterfølgende, så har man altså også en klageadgang, hvis det skulle komme så vidt, at man ikke synes, man får den omsorg, pleje og genoptræning på det her område, som skal til. Man får selvfølgelig en klageadgang, i og med at det kommer ind som en helt selvstændig del af vores sygehuslovgivning.

Det, som jo også er værd at hæfte sig ved, er jo, at amterne og kommunerne er indstillede på, at for at den her tilrettelæggelse af et sammenhængende forløb for patienterne kan blive en succes, så er det også nødvendigt, at amterne og kommunerne indgår aftaler med hinanden om,

hvordan den enkelte patient – patienter, der kommer fra en bestemt kommune – bedst håndteres i relation til det her, sådan at der ikke er nogen, der efterlades imellem to stole, som det har været tilfældet for ofte og for for mange indtil nu.

Så jeg er sådan set meget optimistisk med hensyn til at få skabt den her sammenhæng for patienten og dermed også få den sikkerhed for, at man faktisk får det genoptræningstilbud, som man har brug for, efter en optræningsperiode.

Jeg vil gerne sige, at jeg var meget glad for, at det kunne lykkes at få det ind i amtsaftalen og kommuneaftalen i sommer, at vi kunne få det her på plads med ansvarsplaceringen: Hvem der havde opgaven, hvem der havde ansvaret for at tage hånd om patienterne i den her sammenhæng.

Jeg synes også, det er ganske flot, at det kunne blive fulgt op på den sociale side i forhold til den forpligtelse, der ligger hos kommunerne over for især de ældre på træningsområdet.

Så jeg er helt sikker på – som også mange af ordførerne har været inde på, og det vil jeg gerne kvittere for – at det her lovforslag vil komme mange til glæde, når det bliver ført ud i virkeligheden her i løbet af det kommende år.

Så vil jeg gerne have lov til at vende mig til Venstres ordfører, hr. Preben Rudiengaard. Jeg ved godt, at han er stedfortrædende ordfører, men jeg kan fornemme, at Venstre virkelig har indledt valgkampen. Det må vi andre jo begynde at tage højde for. Man skyer intet middel. Man begynder at citere fra fortrolige samråd, oven i købet citerer man fra samrådsspørgsmål, som intet har med den her sag at gøre, intet! Det samrådsspørgsmål, som jeg har besvaret i Sundhedsudvalget, havde en konkret sag i København at gøre, som handlede om, hvorvidt en patient, der var færdigbehandlet, havde ret til at blive liggende på sygehuset eller blive udskrevet enten til eget hjem eller til en plejeplads. Det har intet med den her sag at gøre.

Jeg finder det under lavmålet, og jeg håber, at hr. Preben Rudiengaard vil bringe mine bemærkninger videre til Venstres ordfører, og jeg skal så ikke nødvendigvis afæske hr. Preben Rudiengaard kommentarer i den anledning. Men måske kunne man have forestillet sig, at hr. Preben Rudiengaard selv tænkte efter – eftersom hr. Preben Rudiengaard jo også er medlem af Sundhedsudvalget – om det nu også var i den sammenhæng, som fru Gyda Kongsted har skrevet i den tale, som hr. Preben Rudiengaard har holdt.